

مشی ما نسبت به دولت انتقاد سازنده است

دوره هفتم، سال اول، شماره 43، دوشنبه 1
مرداد ماه 1358 - تک شماره پانزده ریال

آقای مهدی بازرگان نخست وزیر، طی نطقی در 28 تیر ماه اعلام داشت که برای ایجاد وحدت تصمیم گیری و تمرکز قدرت، شورای انقلاب و دولت در هم ترکیب و ادغام شدند و ابراز امیدواری نمودند که با از بین رفتن تعدد مراکز قدرت و تصمیم گیری، دولت بتواند بر مشکلات فایز آید.

اقدامی که در جهت یگانگی قدرت حاکمه انجام گرفته، اقدام مهمی است و اینک ما امیدواریم دولت که از ناهماهنگی رهایی یافته، در جهت پیشبرد انقلاب جدی تر و قاطع تر از گذشته گام بردارد، **با قاطعیت نفوذ اسارتگر امپریالیسم را در کشور ریشه کن سازد و با قاطعیت، حقوق و آزادی های دموکراتیک را تامین، تحکیم و تثبیت کند.**

ما در یاری به دولت، در انجام این وظایف خطیر، به سهم خود، مانند گذشته، خواهیم کوشید، تمام اقداماتی را که در راه تحکیم استقلال کشور در تمام عرصه های اقتصادی، سیاسی، نظامی و فرهنگی و غیره و نیز در زمینه تامین و تضمین حقوق و آزادی های دموکراتیک انجام می گیرد، تایید و تقویت کنیم و در عین حال، هر کجا، در زمینه های نامبرده، تعلل و تسامحی مشاهده شود، آن را مورد انتقاد سازنده قرار دهیم، یعنی ضمن انتقاد از نارسایی ها خواهیم کوشید، پیشنهادهایی را که به نظر ما برای نیل به هدف های انقلاب می تواند مفید باشد، آشکار و صریح مطرح سازیم. در گذشته نیز روش ما چنین بوده است. ما مثلا از ملی کردن بانک ها، شرکت های بیمه و بخشی از صنایع بزرگ پشتیبانی کرده ایم و در عین حال خواستار شده ایم که دولت اولاً در این زمینه گام های بلندتری بردارد و ثانياً این تصمیمات را هر چه زودتر و با قاطعیت اجرا کند. یا مثلا ما از اقدام دولت به لغو پیمان سنتو قویا حمایت کرده ایم، ولی تعلل دولت را در لغو قرارداد دو جانبه نظامی با آمریکا، که به مراتب بیش از پیمان سنتو اسارتبخش است، قویا انتقاد کرده ایم، یا مثلا ما اقدام دولت را به اخراج بخشی از مستشاران نظامی آمریکایی مورد تایید و پشتیبانی قرار داده ایم، ولی در عین حال می خواهیم که دولت، ارتش جمهوری اسلامی ایران را از وجود تمام مستشاران آمریکایی پاک کند، ارتش را از هرگونه وابستگی تسلیحاتی، سازمانی، تعلیماتی و ایدئولوژیک به دستگاه دولتی و نظامی آمریکا رهایی بخشد.

این مشی انتقاد سازنده، که همراه با پیشنهادهای مشخصی نیز هست، موجب تقویت قدرت حاکمه و دولت است و نه تضعیف آن، زیرا هر قدر دولت در راه رسیدن به اهداف انقلاب - استقلال و دموکراسی - با گام های بلندتر و با قاطعیت بیشتر پیش رود، تن به فشارهای امپریالیسم و ارتجاع داخلی وابسته ندهد، بهمان نسبت پایگاه اجتماعی خلقی خود را مستحکم تر می سازد و بنابر این قوی

تر می شود. و برعکس، هر قدر دولت با دشمنان بالفعل و بالقوه انقلاب آشتی پذیرتر باشد، از مردم جداتر خواهد شد و بنابر این ضعیف تر خواهد گردید.

ما نمی خواهیم دولت ضعیف گردد. ما می خواهیم دولت دم به دم در راه پیشبرد انقلاب، تا سرانجام پیروزمند آن، نیرومندتر گردد. به همین دلیل ترکیب و ادغام شورای انقلاب و دولت را، تمرکز قدرت حاکمه را تأیید می کنیم. **ما به مشکلاتی که در برابر دولت قرار گرفته است، واقفیم. ما می دانیم آن بلایی که محمد رضای خائن بر سر کشور و ملت ما آورد، با یک چشم برهم زدن رفع شدنی نیست. بنابر این ما توقع نداریم دولت «معجزه» بکند. ولی در عین حال ما می دانیم که پس از هر انقلابی، ضد انقلاب، چون جانوری زخم خورده، تمام نیرویش را برای بازپس گرفتن مواضع از دست داده به کار می برد، مقاومتش ده چندان می شود و بنابر این هر انقلابی، اگر با قدرت به پیشروی خود ادامه ندهد، به عقب رانده می شود، و عقب نشینی در انقلاب، خطر مرگ انقلاب را در پس دارد. از این رو ما از دولت می خواهیم که در راه انقلاب با قدرت پیشروی کند، موانع را با قدرت از سر راه پیشرفت انقلاب بردارد، از این موضع با دشواری ها روبرو گردد که، با تکیه به خلق، با تکیه به نیروهای راستین انقلابی، می توان دشواری ها را یکی بعد از دیگری، بی وقفه از پیش پا برداشت. برای انجام این کار عظیم «نیروی انسانی» هست. منتهی باید این نیرو را گرد آورد و سازمان داد، از نو آورزی نهراسید، از شکستن پایگاه های رژیم کهنه بیم نداشت، با جسارت «طرح نو برانداخت».**

چنین است مشی ما نسبت به دولت و نظر ما نسبت به نحوه رفع دشواری ها و پیشبرد امر انقلاب. در یک کلام، ما برآنیم که دولت اینک با ترکیب شورای انقلاب تقویت شده است و باید در راه پیروزی کامل انقلاب ضد امپریالیستی، دموکراتیک و خلقی ایران با قاطعیت بیشتر گام بردارد.